Din victorie în victorie!

(Urmare din pag. 1)

și acest asalt, cu 5—1. **Este a doua victorie pe care Drimbă o realizează în acest sezon în fața redutabilului trăgător sovietic** (după cea de la Sofia, din luna mai). Scorul ajunge astfel **5—0 pentru România.**

Urmează un moment de... platou pentru floretiștii noștri. Ei și-au îngăduit un necesar „respiro" după acest veritabil tur de forță, care a făcut să amuțească sala. Trăgătorii sovietici au profitat, firește, reducînd din handicap: **Șarov** întrece pe **Falb** (5—1), **Puteatin pe Mureșanu** (5—3), **Midler pe Țiu** (5—2) și **Svesnikov pe Falb** (5—3). Scorul se modifică, deci: **5—4 pentru România.**

Moment de mare tensiune înaintea asaltului **Drimbă—Puteatin.** Toată lumea era convinsă că dacă sovieticii vor reuși să egaleze, vor ciștiga partida. Lucrul acesta n-a scăpat din vedere nici antrenorului Chelaru. Și, tocmai de aceea el i-a recomandat lui **Drimbă** să acționeze cu toată prudența. Din nou, Drimbă a fost... ascultător. Astfel ne explicăm victoria netă pe care a realizat-o în fața lui Puteatin, căruia avantajul alonjei nu i-a servit la nimic. 5—1 pentru Drimbă și ne distanțăm din nou: **6—4 pentru România.**

Țiu este luat prin surprindere, în asaltul următor, cu **Șarov**, și pierde cu 3—5. Iarăși emoții în tabăra noastră înaintea asaltului **Mureșanu—Midler.** Mureșanu, pilonul echipei, este însă calm și sigur. Atent, el nu-i îngăduie lui Midler să obțină inițiativa. Mureșanu ciștigă cu 5—3. Deci, după a treia manșă scorul ne este favorabil: **7—5 pentru România.**

Ultima manșă este de-a dreptul dramatică. **Falb** pierde cu 2—5 la **Puteatin.** Deci, **România — U.R.S.S. 7—6.** In mîna lui **Țiu** stă acum posibilitatea unei noi victorii, de data aceasta în fața lui **Svesnikov.** Misiune foarte grea pentru tînărul nostru floretist pentru că și **Svesnikov** „joacă" ultima șansă a echipei sale. El îl conduce permanent pe Țiu. Dar, ca prin minune parcă, „omul de șoc" al echipei noastre egalează de fiecare dată. Ultima oară la 4. Cine va da tușa decisivă care ne putea aduce „aurul"? Cei doi floretiști se studiază îndelung. Sînt transpirați și epuizați. Angajări lungi pe lame, retrageri și atacuri false. Svesnikov caută lovitura de grație. Țiu o evită cu promptitudine. Svesnikov a cerut prosopul, și-a șters transpirația. Și-a mai studiat într-o fracțiune de secundă pe omul care îi punea mereu probleme. De cealaltă parte Țiu, calm, îl aștepta. Lupta se reia cu și mai multă încrîncenare. Svesnikov dă semne de oboseală. Handicapul vîrstei își spune cuvîntul. Floretistul sovietic încearcă un atac pe flancul sting, dar Țiu intuiește intenția, face un degajament și în clipa următoare fandează mult cu brațul, **punctind în pieptul lui Svesnikov: 8—6 PENTRU ROMÂNIA.** Asaltul decisiv fusese consumat. Fiindcă ultima confruntare de pe planșă, dintre **Drimbă—Midler** n-a mai constituit decit o formalitate. Drimbă a avut ciștig de cauză, cu 5—3.

Scor final: **9—6 PENTRU ROMÂNIA,** în uralele unei săli care aplaudă în picioare. **FLORETIȘTII ROMÂNIEI — CAMPIONI MONDIALI! CEA MAI MARE LOVITURĂ DE TEATRU DIN SCRIMĂ. ECHIPA U.R.S.S. NU MAI CUNOSCUSE ÎNFRÎNGEREA ÎN ULTIMII 10 ANI!**

La sfîrșitul sezonului competițional 1966-67

FOTBAL

Lipsuri cu rădăcini adînci...

S-a pus punct o dată cu consumarea finalei „Cupei României" — tradiționalul act de închidere — sezonului competițional 1966—67. Un sezon zbuciumat, cu un deznodămînt nedorit la nivelul echipei reprezentative, dar care ne-a permis să tragem concluzii realiste și deci utile: fotbalul nostru continuă să bată pasul pe loc, amînînd **sine die** progresul atît de dorit de către numeroșii iubitori ai sportului din țara noastră.

Firește, pentru a stabili cauzele care permanentizează această stare de lucruri ar trebui să forăm în straturile cele mai adînci: la baza de mase total nesatisfăcătoare (din cauza interzicerii fotbalului în școli pe o perioadă întinsă de ani, a lipsei de terenuri de joacă pentru copii), la organizarea administrativ-financiară, la sistemul competițional, la regulamentul de transferări ș.a.m.d. Sînt carențe mai vechi care au influențat negativ activitatea de ansamblu a fotbalului nostru, dar care nu pot motiva ÎN ÎNTREGIME rezultatele nesatisfăcătoare înregistrate în confruntările cu echipe de peste hotare, de club sau reprezentative; pentru că, de bine de rău, jucători s-au mai ridicat în ultimii ani și în țară la noi o susținută activitate competițională s-a desfășurat la toate nivelurile (juniori, tineret, seniori, echipe de club, echipe reprezentative), unele eforturi (prin înființarea celor 12 centre de juniori și copii) pentru ridicarea elementului tînăr au fost, de asemenea, evidente.

Cum se explică atunci nivelul scăzut al fotbalului practicat la noi?

În primul rînd, **prin greșitele îndrumări date de F. R. Fotbal, o bună bucată de timp, echipelor noastre care activează în categoriile republicane.** Într-adevăr, ani în șir, înaintea începerii campionatului sau cu prilejul ședințelor de analiză dintre tur și retur, organul tehnic al F.R.F., colegiul central al antrenorilor, indica „ORIENTAREA" pe care trebuie s-o urmeze echipele noastre: „JOC COLECTIV, CONSTRUCTIV, OFENSIV ȘI EFICACE — ÎN CADRUL SISTEMULUI 1—4—2—4". Cuvinte inspirate dogmatic, după o experiență (braziliană) a anului 1958 (!) și repetate — precum o placă — tehnicienilor noștri cu fiecare prilej. Care dintre ei n-ar fi dorit ca formația lui să joace colectiv, constructiv, ofensiv și, în sfîrșit, eficace? Dar, CUM? Greu de realizat toate acestea numai prin indrumări CU CARACTER PALEATIV. Așa incit marea majoritate a echipelor noastre și-au organizat jocul după principiile lui 1—4—2—4 și (mai puține) 1—4—3—3, forme de așezare care apăreau, însă, mai tot timpul în joc, din cauza **aplicării rigide** a sistemului.

Au fost și antrenori (Constantin Teașcă, Emerich Vogl, Valentin Stănescu, Victor Stănculescu, Traian Ionescu, Angelo Niculescu, Constantin Cernăianu) cu orizont mai larg, care au încercat și SOLUȚII în scopul practicării unui joc mai elastic. Și, astfel, în maniera de a acționa a unor echipe au apărut fundașul-aripă (Universitatea Cluj, C.S.M.S. Iași, Petrolul), extrema-apărător (Rapid), jucătorul „libero" în situațiile de apărare (Dinamo București). Dar o dezlegare oficială de ieșire din corsetul orientării și al sistemului cu patru fundași a fost dată de F. R. Fotbal abia după desfășurarea ultimei ediții a campionatului mondial; cînd o serie de tehnicieni români, antrenori federali și antrenori ai unor echipe de club, s-au putut documenta la fața locului, studiind pe parcursul mai multor meciuri aspectele multiple ale jocului de fotbal practicat de cele mai valoroase formații ale lumii. Abia aici, în Anglia, a reieșit clar pentru specialiștii noștri că **nici virtuozitatea tehnică** (vezi jucătorii brazilieni, ca și cei din celelalte formații sud-americane) **nu valorează prea mult DACĂ NU SE ARTICULEAZĂ CU O RAȚIONALĂ ORGANIZARE A ANSAMBLULUI** în ambele momente ale jocului: DE APĂRARE ȘI DE ATAC. Abia la această ultimă ediție a C.M. a reieșit limpede că sistemul de joc este o chestiune de formă, de cadru și că FONDUL, CONȚINUTUL JOCULUI DE FOTBAL ÎL CONSTITUIE DINAMICA MIȘCĂRII ÎN TEREN. Că au plecat de la linie (cu acoperire), că au pornit de la „beton", atît Anglia cît și R. F. a Germaniei S-AU APĂRAT ȘI AU ATACAT cu cîte 7—8 jucători (în funcție de necesitățile jocului), DOVEDIND O MARE ELASTICITATE.

Întorși acasă, specialiștii români au difuzat învățămintele culese la campionatul mondial, au început să le transpună în practică. Jucătorii și-au mărit zonele de acțiune, a crescut elasticitatea echipelor — ca urmare a îndeplinirii sarcinilor duble — de atac și de apărare. Ce se putea face însă în cîteva luni? Cunoscut fiind și faptul că apărea necesară ADAPTAREA PROCEDEELOR TEHNICE ȘI A CAPACITĂȚII DE EFORT LA CONDIȚIILE DE MIȘCARE SPORITĂ, ÎN VITEZĂ. Se impunea, mai ales, restructurarea procesului de instruire-antrenament, a metodelor și mijloacelor de pregătire.

★

Diletantismul în ceea ce privește aplicarea sistemului de joc s-a reflectat, ca un act reflex, și la echipa națională. Nimic mai elocvent în sprijinul acestei afirmații decît discuția purtată de antrenorii noștri cu un redactor de fotbal al ziarului italian „Stadio" din Bologna, cu o zi înaintea meciului de la Neapole. Prezent la antrenamentul pe care îl efectua formația noastră pe stadionul Vomero, ziaristul italian se interesa, în amănunt, de toate problemele privind modul de a acționa al echipei noastre. Ajungînd la felul cum rezolvă formația noastră situațiile de apărare, dialogul a decurs în felul următor:

— Jucați cu fundaș „măturător"?

— Nu!

— Atunci, cumva, cu un „libero" în fața liniei defensive?

— Nu! Unul dintre mijlocași are rolul, în mod alternativ, de a veni în sprijinul apărării.

— Cine îl ține atunci pe Mazzola? În campionatul nostru nu sînt suficienți nici doi jucători. Sandrino, poate că știți, este în mare formă!

Și, în loc de răspuns la dialogul neterminat, Sandrino Mazzola a înscris — o zi mai tîrziu — două din cele trei goluri ale squadrei azzurra. Nici prin cap nu-i trecea confratelui nostru că, în țară la noi, echipele noastre nu folosesc apărarea întărită. Motiv pentru care — iată și cealaltă fațetă a problemei — nici componenții liniilor de atac nu se descurcă în fața adversarilor care aplică „betonul". I-am văzut cu toții pe Dumitriu, Ionescu și ceilalți înaintași complet dezorientați în fața marcajului strict (completat cu „il libero") practicat de Facchetti, Guarneri, Bertini și Gori.

★

Orientarea unilaterală și empirismul în aplicarea sistemului cu patru fundași au fost elemente majore, dar n-au constituit singurele piedici în creșterea nivelului de joc la formațiile noastre de categorie republicană. După cum se știe, unei întreceri de lungă durată, cum este campionatul, trebuie să i se asigure — pentru reușita deplină — caracterul de CONTINUITATE și REGULARITATE. Așa se petrece peste tot, în Anglia, în R. F. a Germaniei, Italia, Spania, Ungaria etc. Calendarul internațional, cunoscut din timp peste tot, se articulează perfect cu cel intern, neadmițîndu-se nici o modificare.

Motivele care determină respectarea cu rigurozitate a programului inițial stabilit sînt cunoscute, dar... ignorate la noi. Să ne reamintim de cîte ori a fost întreruptă întrecerea echipelor noastre de primă categorie înaintea diferitelor întîlniri internaționale. Fie că jucau meciuri oficiale, fie că aveau de susținut partide cu caracter amical, tricolorii noștri intrau în pregătiri de lungă durată. Într-un timp, în perioada care a precedat desfășurarea turneului final al C.M., echipa noastră reprezentativă a servit drept sparing-partener selecționatelor Ungariei (în două rînduri) și R. F. a Germaniei. În vederea acestor partide, susținute în cursul săptămînii, campionatele Ungariei și R. F. a Germaniei au cunoscut o desfășurare normală, în timp ce întrecerea similară a echipelor românești a fost deseori întreruptă. De 3—4 ori în interval de cîteva luni.

Ce fel de pregătire continuă și sistematică (respectînd periodizări, cicluri în pregătirea echipelor) se poate efectua în aceste condiții — se plîngeau antrenorii formațiilor noastre de club. Atît cei care furnizau jucători diferitelor loturi reprezentative (A, olimpic, tineret), cît și ceilalți care acuzau, la unison, aritmia celei mai importante întreceri cu caracter intern. Și pe bună dreptate!

★

Iată o parte din cauzele importante care au făcut ca fotbalul nostru să bată pasul pe loc. Sînt carențe mai vechi, nu de azi, nu de ieri, care au frînat în bună măsură progresul fotbalului românesc. Asupra celorlalte aspecte vom reveni...

G. NICOLAESCU

LA ZI

PROGRESUL BUCUREȘTI A ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

Vacanța a luat sfîrșit... Ieri după-amiază pe terenul din str. dr. Staicovici jucătorii de la Progresul au efectuat primul antrenament. Timp de 90 de minute s-a lucrat intens, accentul punîndu-se pe pregătirea fizică. În ultima parte a antrenamentului s-au format două echipe și s-a jucat la două porți.

Antrenorii P. Moldoveanu și F. Știrbei s-au arătat mulțumiți de felul cum au muncit elevii lor și speră că aceștia vor lucra cu aceeași poftă pînă la începerea noului campionat. De asemenea, ne-au mai relatat că Mateianu încă nu este restabilit și nu a putut să reia pregătirile.

În imaginea alăturată, fotoreporterul nostru V. Bageac a surprins pe peliculă un aspect din timpul antrenamentului de ieri după-amiază.

T.U.G. BUCUREȘTI — CIMENTUL MEDGIDIA 2—1 (2—0)

Duminică, pe stadionul Constructorul, s-a disputat primul joc din meciul de baraj pentru calificarea în categoria C, între formațiile **T.U.G. București** și **Cimentul Medgidia.** La sfîrșitul celor 90 de minute de joc, victoria a revenit echipei bucureștene cu scorul de 2—1, după ce la pauză ea conducea cu 2—0. Punctele au fost înscrise de Minahi (min. 5) și Sevenski (min. 42) pentru T.U.G., iar pentru Cimentul a redus din handicap David, în min. 76.

Returul întîlnirii va avea loc duminică la Medgidia.

ATENȚIE, COPII!

Clubul sportiv Medicina organizează pentru voi un trial pentru formarea a două echipe de juniori. Pot participa copiii născuți în anii 1950—1953.

Trialul se va ține în zilele de 17, 18 și 19 iulie, începînd de la ora 16, pe terenul Medicina din bd. dr. Petru Groza nr. 8 (Cotroceni).

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 27 DIN 5 IULIE 1967

Extragerea I: Categoria I: 1 variantă a 76 947 lei; a II-a: 7 a 8 096 lei; a III-a: 34 a 1 795 lei; a IV-a: 246,5 a 318 lei; a V-a: 989,5 a 79 lei; a VI-a: 4 526 a 24 lei.

Extragerea a II-a: Categoria a II-a: 0 5 variante a 36 633 lei; a III-a: 31 a 1 272 lei; a IV-a: 140,5 a 361 lei; a V-a: 577 a 87 lei; a VI-a: 2 413 a 29 lei.

Premiul de categoria I, extragerea I a fost obținut de Henning Richard din Sighișoara.

Premiul de categoria a II-a, extragerea a II-a a fost obținut de Dimitrof Albert din București, care mai primește în plus și premiul de 25 000 lei.

Report 8 815 lei, extragerea a II-a, la categoria I.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

„Fotbal de-a lungul unui secol"*)

În vitrinele librăriilor a apărut o nouă carte despre sportul „rege". Autorul ei, prof. TUDOR VASILE, expune tactica jocului cu balonul rotund și, după propria sa mărturisire, încearcă să-l deprindă pe cititor de a gîndi corect despre tactică, despre locul și rolul ei în cadrul complex al vastului angrenaj social, cultural și sportiv al jocului de fotbal.

Cartea a fost elaborată pe baza unei bogate documentări și e prezentată într-o formă accesibilă.

*) Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport.